

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 18. lipca 1901.

Treść: № 105. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania postanowień artykułu II ustawy o dodatkowym podatku od gorzałki z dnia 8. lipca 1901.

105.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. lipca 1901,

tyczące się wykonania postanowień artykułu II ustawy o dodatkowym podatku od gorzałki z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86.

Dla wykonania postanowień artykułu II. ustawy z dnia 8. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 86, dotyczącej się podwyższenia podatku od gorzałki i przeznaczenia pewnej części przychodu z tego podatku dla funduszów krajowych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, wydaje się na zasadzie artykułu V. tej ustawy następujący regulamin:

Regulamin, tyczący się pobierania dodatkowego podatku od gorzałki.

I. Przedmiot dodatkowego podatku.

Dodatkowemu podatkiowi w wymiarze 20 h od litra alkoholu podlegają z wymienionymi poniżej wyjątkami wszystkie płyny wyskokowe pędzone, znajdujące się 1. września 1901 w wolnym obrocie w krajach, w których przytoczona powyżej ustawa ma moc obowiązującą, jakoteż te pędzone płyny wyskokowe, które w czasie przed 1. września 1901 wysłano z krajów węgierskiej korony lub z Bośni i Hercegowiny do odbiorców w krajach, w których rzeczona ustawa ma moc obowiązującą, które jednak dopiero po 1. września 1901 do tych krajów nadjejdą. Do pędzonych płynów alkoholowych, dodat-

kowemu podatkiowi podlegających, należą w szczególności także arak, rum, koniak, esencje wódeczane, sztuczne esencje i etery owocowe, składające się z różnych gatunków eteru, alkoholu i innych substancji, likiery i inne zaprawione wódki, dalej obfite w alkohol towary perfumeryjne, jak woda kolońska, tudzież obfite w alkohol tynktury lekarskie i ekstrakty, jakoteż wszelkie mieszaniny wina i wódki, które zawierają w sobie więcej alkoholu niż 15 od sta.

Uwolnione od dodatkowego podatku są:

1. Pędzone płyny wyskokowe w posiadaniu przemysłowców, pośredniczących w obrocie płynów wyskokowych pędzonych (trudniących się wyszynkiem, sprzedażą, drobnym handlem itd.) w ilościach nie większych niż 10 litrów, w posiadaniu zaś innych osób, stojących na czele gospodarstw domowych, w ilościach nie większych niż pięć litrów. Te ilości są nawet wtedy wolne od podatku dodatkowego, jeżeli dotyczący przemysłowiec lub naczelnik gospodarstwa domowego posiada większe zapasy.

2. Wódka, której już na podstawie dotychczasowych przepisów przysługuje uwolnienie od rządowego podatku wódezanego.

II. Oznajmienie.

Kto w dniu 1. września 1901 posiada taki zapis pędzonych płynów wyskokowych, dodatkowemu podatkiowi podlegających, który zawiera razem więcej niż dziesięć, względnie więcej niż pięć litrów alkoholu, obowiązany jest ilość i tegoż alkoholu całego zapasu, jakoteż miejsce i lokale, gdzie ten zapis się przechowuje, w przeciągu czterech dni, licząc od 1. września 1901, zatem najpóźniej dnia 4. września 1901, oznajmić na piśmie w dwóch egzemplarzach, według dołączonego formularza wy-

Załączka.

gotowanych, temu oddziałowi straży skarbowej, w którego obrębie znajduje się miejsce przechowania rzeczonych płynów wysokowych. Blankiety na te oznajmienia wydawać będą bezpłatnie wszystkie oddziały straży skarbowej, jakież organa i urzędy, które krajowa władza skarbową do tego przeznaczy.

Jeżeli na podstawie osobnych autonomicznych postanowień, obowiązujących w poszczególnych krajach, od zapasów, przedmiotem oznajmienia będących, lub od części tychże żąda ktoś zwrotu opłaty krajowej, uiszczonej według taryfy, natenczas okoliczność tę winien nadnienieć w oznajmieniu, podając ilość wódki, od której domaga się zwrotu, jakież odnośną kwotę restytucyjną.

Tych pędzonych płynów wysokowych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów węgierskiej korony lub z Bośni i Hercegowiny do odbiorców w krajach, gdzie rzeczną ustawą obowiązuje, które jednak dopiero 1. września 1901 lub później do tych krajów nadjejdą, oznajmiać nie potrzeba.

Jeżeli zapas pędzonych płynów wysokowych, który ma być oznajmiony, nie przekracza w poszczególnym wypadku bez względu na zawartość alkoholu pięciu hektolitrów, to w takim razie ilości, zawartości i stopni hektolitrowych alkoholu w oznajmieniu wyszczególniać nie trzeba; w tym wypadku należy jednak w rubryce oznajmienia, przeznaczonej na uwagę, wyraźnie nadmienić, że ogólny zapas nie przekracza pięciu hektolitrów.

Jeżeli przedmiotem oznajmienia są płyny wysokowe w zamkniętych flaszkach, jakich się w handlu zwykle używa, albo likiery, to jest pędzone płyny wysokowe, zawierające najmniej 10 kilogramów cukru na hektoliter, tudzież słodzone wódki, to jest pędzone płyny wysokowe, zawierające więcej niż jeden kilogram, ale mniej niż 10 kilogramów cukru na hektoliter, wreszcie wszelkie dodatkowemu podatkiu podlegające esencje, towary perfumeryjne, tynktury lekarskie i ekstrakty, natenczas bez względu na wielkość zapasu oznajmieniu podlegającego, tępoci alkoholowej podawać nie trzeba.

Gdyby płyny wysokowe pędzone, co do których istnieje obowiązek oznajmiania, znajdowały się w pierwszych czterech dniach miesiąca września 1901 w drodze, a nie wniesiono jeszcze oznajmienia ani nie uiszczono od nich dodatkowego podatku, wówczas obowiązek oznajmienia, względnie uiszczania dodatkowego podatku, spada na odbiorcę towaru, który ma wnieść to oznajmienie najpóźniej w ciągu 48 godzin po nadjęciu posyłki.

Jeśli kto nie wniesie przepisanego oznajmienia zapasu płynów wysokowych pędzonych, które w dniu 1. września 1901 ma u siebie na składzie, lub jeżeli oznajmi ilość mniejszą jak ta, którą urzędowo stwierdzono, a różnica tych obu ilości przekraczać będzie 10 procent, ten podpadnie karze-

w wysokości cztero- do ośmiokrotniej kwoty uszczuplonego lub na uszczuplenie narażonego dodatkowego podatku, który zaś podał w oznajmieniu inne nieprawdziwe daty, nie odnoszące się do ilości alkoholu, karany będzie grzywną porządkową od 4 do 200 K.

Przedsiębiorstwa kolej żelaznych i żeglugi parowej (z wyjątkiem przedsiębiorstw żeglugi morskiej, o ile nie chodzi o parowce tutejszo-krajowe, posiadające szczególne przywileje ruchu), jakież c. k. poczta, obowiązane są o każdej przesyłce płynów wysokowych pędzonych, którą przed 1. września 1901 przyjęły w celu przewiezienia do odbiorcy w krajach, w których powyższa ustanowiona moc obowiązującą, jednak do tego dnia jej nie oddała, zaraz po nadjęciu jej do stacyi oddawczej uświadomić ten oddział straży skarbowej, w którego okręgu owa stacja leży. To domieszenie ma zawiązać nazwisko posyłającego i odbiorcy, tudzież wagę brutto przesyłki, a przedłożyć takowe winna stacyi oddawcza bezpośrednio.

III. Postępowanie urzędowe.

Organa skarbowe, do których wnosi się oznajmienia zapasów, winny przedewszystkiem sprawdzić, czy oznajmienie jest dokładne, a następnie przystąpić bezzwłocznie do zbadania zapasów w sposób poniżej wskazany.

Wydź spostrzeżenia, dalej przypadającą kwotę dodatkowego podatku, tudzież urząd płatniczy, w którym dodatkowy podatek ma być uiszczony, należy podać w obu egzemplarzach oznajmienia. Jeden z tych egzemplarzy należy stronie zwrócić.

O ile strona nie uzyskała pozwolenia na spłatę w ratach lub odroczenia terminu zapłaty, winna kwotę dodatkowego podatku, o której zawiadomiono ją w powyższy sposób, uścić w przeciągu dni ośmiu w urzędzie płatniczym, wymienionym w załatwieniu oznajmienia. Dla tych krajów, gdzie istnieją samostnie opłaty krajowe, które z dniem 31. sierpnia 1901 będą zniesione, wydane będą osobne postanowienia, czy i o ile ma nastąpić zwrot opłaty krajowej zapłaconej według taryfy lub kompenzacja takich pretensji zwrotu z dodatkowym podatkiem od wódki.

Badanie oznajmionych zapasów płynów wysokowych pędzonych należy rozpocząć najpóźniej dnia 2. września 1901.

Co do postępowania przy badaniu zapasów, postanawia się, co następuje:

1. Co do oznaczania ilości:

- a) Jeżeli płyny wysokowe pędzone znajdują się w beczkach, wagonach zbiornikowych, cysternach itd., a naczynia te są całkiem napelnione i urzędowo ocechowane, w takim razie ilość wskazuje znak cechowniczy.

Jeżeli beczki nie są cechowane, lub tylko w części napełnione, oznaczyć należyc ich zawartość za pomocą beczkomierza Matiewicza. Ilość wódki w beczkach itd. da się także sprawdzić przez obliczenie wagi netto i przeliczanie jej przy pomocy przepisanych tabel redukcyjnych na litry z uwzględnieniem rzeczywistej tęższości alkoholowej.

Jeżeli chodzi o niecechowane wagony zbiornikowe lub kadzie, obliczyć należy zawartą w nich ilość płynów wysokowych pędzonych według zasad stereometrii lub w innym niechybny sposob.

- b) Gdy chodzi o flaszki i naczynia szklane, oblicza się ilość flaszek i naczyn jednakości wielkości, następnie oznacza się pojemność każdego typu flaszek z osobna i oblicza się z tych danych ilość płynu.

Gdy chodzi o zamknięte flaszki, używane zwyczajnie w handlu, poprzedzić należy na oznaczeniu ilości w przybliżeniu, jeżeli niema flaszki, których służyły za wzór.

Oznaczenie takie będzie znacznie uproszczone, jeżeli strona dostarczy próżnych naczyn, za wzór służący mogących, których pojemność można każdej chwili łatwo oznaczyć.

- c) W rafinerach, które rafinują opodatkowaną wódkę, a w czasie badania zapasów są w ruchu, musi się zbadać także ilość wódki, znajdującej się w aparatach rektyfikacyjnych i stągiewkach filtrowych. W tym celu sprawdza się przedewszystkiem, ile litrów wynosi nalew dzienny każdej stągiewki i jakiej ilości wódki ujęto pierwotnie do zwilżenia pyłu węglowego. Te dwie ilości razem wzięte dają w przybliżeniu ilość wódki, zawartą w każdej stągiewce.

- d) Jeżeli strona do uiszczenia dodatkowego podatku obowiązana ma pozwolenie używania wódki bez opłaty podatku do wyrabiania likierów lub innych alkoholowych artykułów, przeznaczonych na wywóz za linię clową, natenczas należy zamknąć zapiski co do nabycia i użycia wódki bez opłaty podatku, i w ten sposób obliczyć tę ilość wódki, którą w myśl artykułu II, l. 2 ustawy wyłączy się ma z ogólnego zapasu jako uwołioną od dodatkowego podatku.

2. Co do oznaczania tęższości alkoholowej:

- a) Jeżeli wódka znajduje się w beczkach, ilość stopni oznaczyć należy za pomocą 100-dzielnego alkoholometru w sposób przepisany, w których to celu wziąć należy z każdej beczki

za pomocą lewara lub innego stosownego przyrządu próbki ze średnich warstw.

Jeżeli nie było cechowanego alkoholometru, w takim razie należy próbki, wzięte z każdej beczki, wlać każdą z osobna do flaszek dobrze wyczyszczonych i wypłokanych poprzednio wódką z tej samej beczki, te flaszki opieczać i zbadać zawartość alkoholu w obecności strony u najbliższego organu skarbowego, posiadającego cechowany alkoholometer.

- b) Z wódki, przechowywanej w zbiornikach lub innych wielkich naczyniach, brać należy próbki z górnej, średniej i dolnej warstwy w równych ilościach, próbki te dobrze wymieszać, a następnie zbadać ich tęższość alkoholową.
- c) Jeżeli wódka znajduje się we flaszach lub podobnych mniejszych naczyniach, a w myśl podanych poniżej postanowień pod lit. e i l. 3 nie ma się w ogóle zaniechać badania rzeczywistej zawartości alkoholu, to w takim razie należy poprzedzić na wyrywkowem oznaczeniu stopni.
- d) Jeżeli chodzi o pędzone płyny wysokowe, których stopni alkoholometrem wprost oznaczyć nie można, jak likiery, słodzone wódki itp., i jeżeli w myśl rozdziału II, ustępu 4, podania zawartości alkoholu nie zaniechano, wówczas tęższość alkoholową, którą się ma przyjąć za podstawę do uiszczenia dodatkowego podatku, winny organa skarbowe zbadać w sposób, przepisany dla oznaczania alkoholu w likierze (dodatek A, II B przepisu wykonawczego do ustawy o podatku od gorzałki).

Jeżeli dotyczący organ skarbowy nie ma potrzebnego przyrządu, wówczas należy po protokolarnem skonstatowaniu ilości płynu odesłać próbki z każdego poszczególnego gatunku pod pieczęcią organu skarbowego i strony do władz skarbowej pierwszej instancji, która zarządzi zbadanie i stosownie do wyniku wyda dalsze zarządzenia.

Płyny wysokowe pędzone nie słodzone lub tylko bardzo mało osłodzone, tudzież płyny wysokowe, zaprawione ingredyencami, badane być mają zawsze urzędowym alkoholometrem.

- e) Jeżeli zawartości alkoholu nie oznajmiono, ponieważ ogólny zapas w danym wypadku nie przekracza ilości pięciu hektolitrów, lub ponieważ chodzi o pędzone płyny wysokowe w zamkniętych flaszach, używanych zwykle w handlu, albo o likiery lub słodzone wódki, natenczas przyjmować należy tęższość alkoholową:

- aa)* co do wódki francuskiej, rumu i araku . . . . . 65 stopni,
bb) co do koniaku, whisky, wiśniówki, wódki z wytłoczną, śliwówczy, borowiczki i t. zw. naturalnych wódek . . . . . 40 „
cc) co do wszelkiego rodzaju likierów i słodzonych wódek 35 „ 100-dzielnego alkoholometru.

Gdyby nasuwały się wątpliwości, czy poszczególne rodzaje wódki oznajmiono zgodnie z prawdą, np. czy wysokostopniowych płynów spirytusowych nie podano jako wódkę naturalną lub spirytus zaprawiony cukrem jako likier, wtedy należy te podejrzane płyny wysokowe w miarę możliwości poddać wstępemu badaniu. Jeżeli podejrzenie okaże się uzasadnionem, przystąpić należy do badania rzeczywistej zawartości alkoholu wszystkich dodatkowemu podatkowi podlegających zapasów dotyczącej strony (lit. *a—d*) i wycoczyć postępowanie skarbowo-karne z powodu nieprawdziwego oznajmienia. Za podstawę do obliczenia dodatkowego podatku przyjąć należy w takim wypadku zawartość alkoholu, oznaczoną przez rzeczywiste zbadanie.

Tęgość alkoholowa esencji, tinktur lekarskich i ekstraktów dodatkowemu podatkowi podlegających, przyjąć należy w wysokości 70 stopni, zaś towarów perfumeryjnych, podlegających temu podatkowi, w wysokości 90 stopni 100-dzielnego alkoholometru.

- f)* W przypadkach, w których strona oznajmia tęgość alkoholową, lub jeżeli chodzi o płyny wysokowe pędzone innego rodzaju, aniżeli wyżej podane, należy zaniechać bezpośredniego badania rzeczywistej zawartości alkoholu wówczas, gdy strona wykaże ją księgami przemysłowemi, fakturami itp., których prawdziwość nie ulega wątpliwości.

3. W fabrykach likieru nie dokonuje się rzeczywistego badania zapasów płynów wysokowych pędzonych w tym razie, jeżeli przedsiębiorcy oznajmią zapasy w ten sposób, że najpóźniej dnia 1. września 1901 przedłożą władz skarbowej pierwszej instancji szczegółowy wykaz płynów wysokowych pędzonych, dodatkowemu podatkowi podlegających, a w rzecznym dniu w ich posiadaniu będących, który ma być sporządzony na podstawie inventury i ułożony według grup towarów o jednakowej zawartości alkoholu i zgodzą się na to, żeby delegat władz skarbowej pierwszej instancji przekonał się w danym razie o prawdziwości podanych dat przez oględziny w przedsiębiorstwie, jakież przez wglądnięcie w księgi przemysłowe, a względnie,

o ile rozchodzi się o podaną zawartość alkoholu, przez zbadanie zaczepnietych próbek. Wolno przytem podawać odsetki alkoholu w cyfrach od dziesięć do dziesięć w dół zaokrąglonych, tak, że na przykład wszystkie płyny spirytusowe, których zawartość alkoholu leży w granicach od 50 do 59 od stu włącznie, można oznajmić jako zawierające 50 od stu alkoholu.

Jeżeli wynik takiego badania nasuwa wątpliwości co do prawdziwości dat przez stronę podanych, wówczas należy bezwarunkowo przystąpić do rzeczywistego zbadania całego zapasu.

Przypadający dodatkowy podatek ma przypisać władza skarbową pierwszej instancji.

Władza skarbową pierwszej instancji może na prośbę przyznać powyższą ulgę także pewnym sklepom, utrzymywany przez przedsiębiorstwa fabryczne.

IV. Dopełnienie czynności urzędowej co do płynów wysokowych pędzonych podlegających postępowaniu przechodowemu, jeżeli od nich należy się dodatkowy podatek.

Dodatkowy podatek od tych płynów wysokowych pędzonych, które przed 1. września 1901 wysłano z krajów korony węgierskiej lub z Bośnią i Hercegowiną do odbiorców w krajach, w których powyższa ustawa obowiązuje, które jednak dopiero w dniu 1. września 1901 lub później do tych krajów nadziejają, przypisze odbiorcy posłki do zapłaty w przeciągu ośmiu dni urzędu dostawy równocześnie z wydaniem karty legitymacjnej. (Wzór Nr. III do §. 5 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 128).

Przypisanie następuje w ten sposób, że na końcu karty legitymacjnej umieszcza się następującą klauzulę:

„Za powyżej wymienioną ilość alkoholu ma (N. N.) . . . . .
 w . . . . . zapłacić
 w c. k. Urzędzie . . . . .
 w . . . . . dodatkowy podatek w kwocie . . . . . K . . . h, słowami . . . . . w przeciągu dni ośmiu pod rygorem egzekucyi.“

Za podstawę wymiaru służę ma ilość alkoholu, sprawdzona przez urząd wysyłający, chyba że ilość alkoholu, sprawdzona przez urząd dostawy, byłaby większą, w którym to razie ma ta ostatnia służyć za podstawę wymiaru. Na dowód zapłaty wystawi się stronie potwierdzenie.

V. Spłacanie dodatkowego podatku ratami, a względnie udzielanie kredytu na ten podatek.

Kto chce korzystać z dozwolonego ustawą płacenia należącego się podatku dodatkowego ratami, a względnie, jeżeli chodzi o fabryki likierów, z dozwolonego kredytu, ten ma najpóźniej do 4. września 1901 prosić pisemnie o pozwolenie na to władze skarbową pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się zapas wódki podatkowi podlegający, a zarazem wymienić w podaniu wyraźnie, jakich rat żąda, a względnie, jeżeli jest fabrykantem likierów, na jaki przekąt czasu życzy sobie odroczenia zapłaty.

Na raty aż do sześciu miesięcy, licząc od dnia płatności, zezwala władz skarbową pierwszej instancji, a na raty aż do jednego roku krajowa władza skarbową. Pierwszą ratę musi się uścić natychmiast po otrzymaniu pozwolenia na płacenie ratami.

Gdyby choćby tylko jednej z rat, na które uzyskano zezwolenie, nie zapłacono niechybnie w dniu zapadłości, wówczas należy całą zalegającą kwotę ściągnąć od razu, w danym razie nawet drogą egzekucyi. Procentów zwłoki nie należy w tym wypadku żądać.

Pozwolenie kredytu udzielane będzie fabrykantom likierów tylko za zupełnem zabezpieczeniem przypadającego dodatkowego podatku, które złożyć mają w sposób w §. 32 przepisu wykonawczego do ustawy o podatku od gorzalki przepisany.

W dniu, w którym kończy się termin kredytu, musi zakredytowana kwota dodatkowego podatku być uiszczona niechybnie w tym urzędzie, w którym dodatkowy podatek wzięto na przepis. Jeżeli dzień zapłaty przypada na niedzielę lub święto, to zapłatę należy uścić w najbliższym dniu powszednim. Jeżeli zapłata w należytym czasie nie zostanie uiszczona, należy dodatkowy podatek ściągnąć drogą egzekucyi.

VI. Osoby podlegające kontroli.

Producenci gorzalki, tudzież osoby, które trudnią się handlem, wyszynkiem lub drobną sprzedażą płynów wysokowych pędzonych, podlegają co do dodatkowego podatku, począwszy od 1. września 1901, przez cały przekąt okresu 60-dniowego, w artykule II, ustęp 5 ustawy wyznaczonego, urzędowemu nadzorowi.

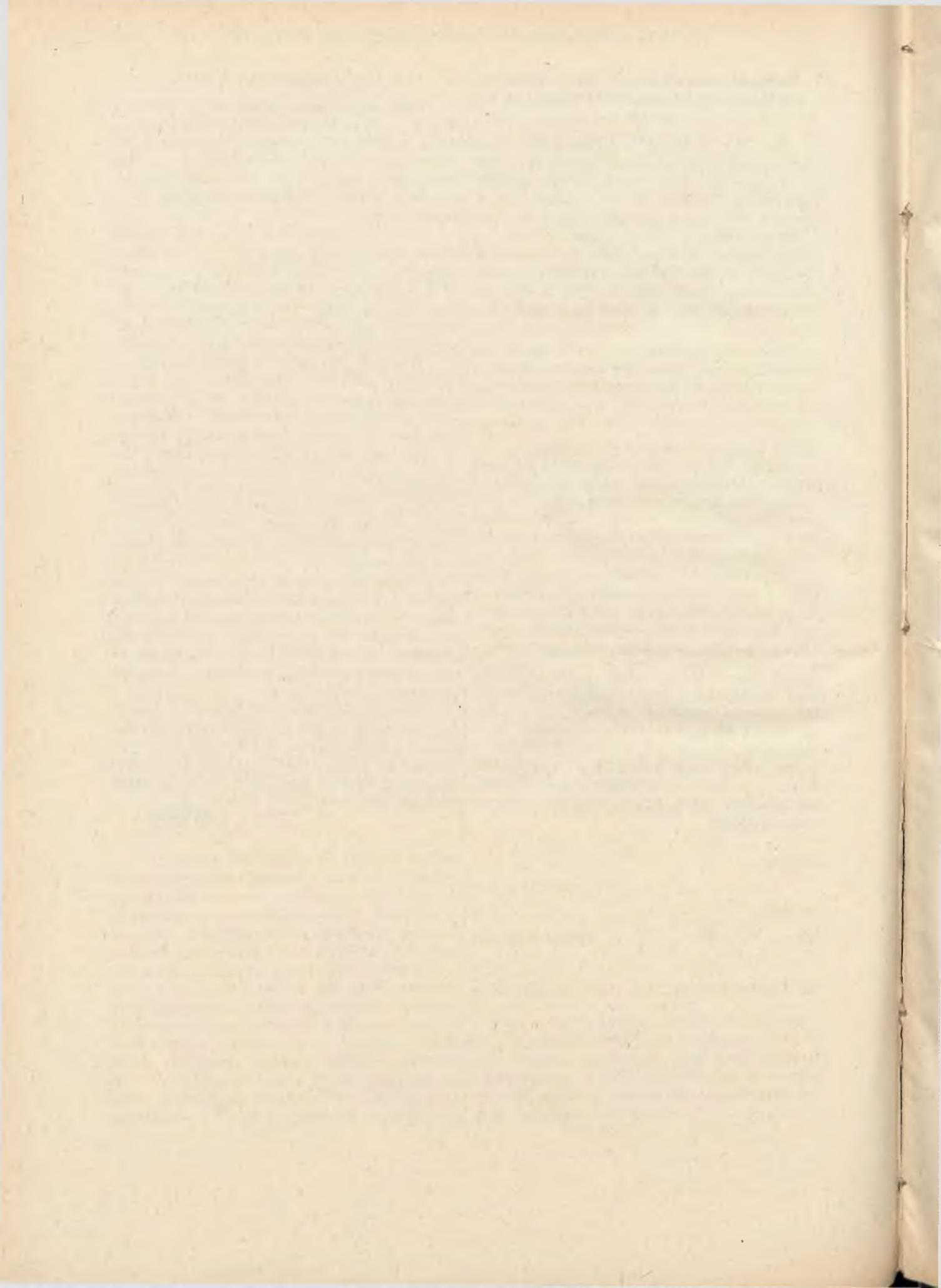
Osoby te są zatem obowiązane co do zapasów płynów wysokowych pędzonych w ich posiadaniu będących, o ile takowe nie należą ani do ilości alkoholu, uwolnionej od dodatkowego podatku, ani nie podlegają rządowemu podatkowi od wódki, udowodnić nabycie lub uiszczanie dodatkowego podatku, a względnie podwyższonej kwoty podatku.

Według §. 271 ustawy o clach i monopolach rządowych wolno organom skarbowym, ilekroć to uznają za potrzebne, wchodzić za dnia do tych lokalów, względnie miejsc wykonywania przemysłu i sprzedaży, w których płyny wysokowe pędzone są przechowywane lub sprzedawane, czyli tam rewizye, spisywać znajdujące się tam zapasy płynów wysokowych pędzonych, dodatkowemu podatkowi podlegających, jakoteż żądać — z uwzględnieniem terminu oznajmienia i zapłaty, — udowodnienia nabycia lub uiszczania dodatkowego podatku, względnie podwyższonej opłaty.

Wymienieni powyżej przemysłowcy obowiązani są bez sprzeciwiania się dozwalać organom skarbowym wstęp do wspomnianych lokalów, udzielać im na żądanie osobiście lub przez służbę potrzebnej pomocy i przedkładać dowody nabycia lub uiszczania dodatkowego podatku, względnie podwyższonej opłaty.

Zaniechanie przepisanego udowodnienia nabycia, a względnie uiszczania dodatkowego podatku, karać się będzie grzywną w wysokości cztero- do ośmiokrotnej kwoty dodatkowego podatku, przypadającego od tej ilości alkoholu, co do której zaniechano udowodnienia.

Böhm r. w.

Załączka.

(Kraj).

Okrąg skarbowy:

Okrąg podatkowy:

Oznajmienie

**zapasów płynów wysokowych pędzonych dodatkowemu podatkowi podlegających,
które podpisany posiada.*)**

Nazwisko, zatrudnienie posiadające, miejsce zamieszkania, ulica i numer kontynpcyjny	Lokale, w których płyny wysokowe pędzonye są przechowywane	płynów wysokowych pędzonych					Uwaga
		Ilość naczyni	Rodzaj i znaki numeru	Rodzaj (nazwa używana w handlu)	Ilość (w litrach)	Tęrość alkoholowa według 100-dzielnego alkoholometru	

. . . . . dnia . . . . . 1901.

Podpis strony:

*) W oznajmieniu tem podać należy cały zapas płynów wysokowych pędzonych łącznie z wolną od dodatkowego podatku ilością 5 względnie 10 litrów alkoholu. Gdyby zapas oznajnić się mający nie przekraczał 5 hektolitrów, w takim razie można podać w oznajmieniu ilość tylko w przybliżeniu, nie wymieniając ani tęrości alkoholowej, ani stopni hektolitrowych.

Załatwienie.

1. Oddano dnia . . . . . 1901.
2. Wynik dokonanej w dniu . . . . . 1901 urzędowej rewizyi.

3. Od stwierzonej ilości ogólnej . . . . . stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu przypada po strąceniu wolnych od podatku . . . . . litrów alkoholu dodatkowy podatek w kwocie . . . . . K . . h, słowami . . . . . koron . . halerzy.

Kwotę tę należy uiszcć w c. k. Urzędzie . . . . . w . . . . .
najpóźniej w przeciągu dni ośmiu

---

według okoliczności należy tutaj nadmienić, że podatek pozwalono spłacić ratami lub ze termin zapłaty odroczone.

. . . . . dnia . . . . . 1901.

Podpis strony:

Podpis organu skarbowego: